

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů k řízením o určení vlastnického práva třetí osoby proti žalovaným, z nichž jeden je insolvenčním dlužníkem

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (IZ)

Ncp 156/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce : **Hlavní město Praha**, IČO 00064581
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Brožem, CSc.
sídlem Dykova 1158/17, 101 00 Praha 10

proti
žalovaným: **1) Ing. E.V.**
2) T.Č.

o určení vlastnictví

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 47 C 81/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 4 (dále jen „předkládající soud“) dne 8. 7. 2019 domáhá proti žalovaným určení, že je podílovým spoluvlastníkem v rozsahu id. 22/576 na pozemcích parc. č. XY v katastrálním území XY. Žalobce svou žalobu opřel o tvrzení, že příslušnými soudními rozhodnutími bylo určeno, že žalované nejsou podílovými spoluvlastnicemi dotčených pozemků, ovšem v katastru nemovitostí je stále evidováno spoluvlastnické právo pro každou ze žalovaných o velikosti id. 11/576 vzhledem k celku.

2. Předkládající soud účastníky vyzval, aby se vyjádřili k otázce věcné příslušnosti a k zamýšlenému postupu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř. Podle názoru předkládajícího soudu je tento spor sporem incidenčním ve smyslu § 159 odst. 1 písm. g) zákona číslo 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“), když dne 5. 8. 2016 bylo u Městského soudu v Praze pod sp. zn. XY zahájeno insolvenční řízení a dne 9. 11. 2016 byl usnesením Městského soudu v Praze č. j. XY zjištěn úpadek druhé žalované jako dlužnice a soud povolil řešení úpadku dlužnice oddlužením; toto insolvenční řízení není dosud skončeno. K podpoře uvedeného názoru předkládající soud bez dalšího odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 2018, sp. zn. 29 Cdo 1714/2017.
3. Žalobce názor předkládajícího soudu o povaze této věci jako incidenčního sporu odmítl s tím, že předkládající soud je vázán příslušnými rozsudky, kterými bylo pravomocně určeno, že druhá žalovaná spoluvlastnicí žádného z dotčených pozemků není. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že první žalovaná v úpadku není, přičemž současně odmítl opodstatněnost odkazu předkládajícího soudu na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1714/2017, když v uvedené věci se Nejvyšší soud zabýval majetkem sepsaným do majetkové podstaty. Žalobce uzavřel, že věc byla podána u předkládajícího soudu správně, protože zde není důvod pro předložení věci nadřízenému soudu, aby o věcné příslušnosti rozhodl.
4. Obě žalované se k příslušné výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) k otázce věcné příslušnosti nevyjádřily, přičemž se - s ohledem na současně připojenou doložku podle § 101 odst. 4 o. s. ř. - předpokládá, že k postupu předkládajícího soudu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř. nemají námitek.
5. Jak uvedeno v odstavci 1. odůvodnění, žalobce se v tomto řízení domáhá proti žalovaným určení existence vlastnického práva k příslušným spoluvlastnickým podílům na dotčených nemovitostech. Žaloba byla soudu doručena 8. 7. 2019, tedy poté, kdy druhá žalovaná insolvenčním návrhem (spolu s návrhem na povolení oddlužení) doručeným soudu 5. 8. 2016 již zahájila insolvenční řízení, které je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. XY. Usnesením ze dne 9. 11. 2016 insolvenční soud zjistil úpadek dlužnice a rozhodl o jeho řešení oddlužením (č. d. A-16). Usnesením ze dne 10. 1. 2017 insolvenční soud schválil oddlužení dlužnice plněním splátkového kalendáře (č. d. B-7).
6. Podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ, incidenčními spory jsou spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.
7. Právě zmíněné ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) IZ však nelze - pro zodpovězení otázky toho, zda spor o určení (ne)existence právního vztahu nebo práva týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka, který byl zahájen v průběhu insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, je či není incidenčním sporem – vykládat zcela izolovaně, a to bez zohlednění příslušné základní úpravy, ze které vymezení incidenčních sporů v § 159 odst. 1 IZ vychází.
8. Incidenčním se totiž podle § 2 písm. d) IZ rozumí jen takový spor, který byl vyvolán insolvenčním řízením. Žalobou uplatněné požadavky na rozhodnutí soudu v této věci jsou však obecného charakteru, míněno tím, že nemají podle žalobních tvrzení vazbu na příslušné insolvenční řízení a mohly by obstát samy o sobě i za situace, kdy by tu žádné insolvenční řízení neprobíhalo.
9. Z žaloby, a ani dalšího obsahu spisu, se rovněž nepodává, že by výsledek tohoto řízení mohl jakýmkoli způsobem ovlivnit uspořádání majetkových vztahů dlužnice - druhé žalované - ve smyslu § 1 IZ, když již mělo být ve vztahu mezi účastníky pravomocně rozhodnuto v příslušném soudním řízení tak, že žalované nejsou podílovými spoluvlastnicemi dotčených pozemků. Uvedené skutečnosti si byl vědom i insolvenční správce druhé žalované jako dlužnice – Insolvenční společnost v.o.s., který k dotazu předkládajícího soudu (přípisem ze dne 29.

10. 2019 na č. l. 59 spisu) sdělil, že právě z tohoto důvodu ani nepojal do soupisu majetkové podstaty dlužnice příslušné spoluvlastnické podíly na dotčených nemovitostech.

10. S ohledem na vše shora uvedené, nadřízený soud uzavírá, že v daném případě se o incidenční spor nejedná.
11. Na uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani obecný odkaz předkládajícího soudu na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1714/2017, který svůj závěr - že (cit.): „spor o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, zahájený v průběhu insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, je incidenčním sporem ve smyslu ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) insolvenčního zákona“; „k projednání takového sporu jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy (§ 7a písm. b) insolvenčního zákona)“ - činí v odlišné procesní situaci, a to za účasti insolvenčního správce příslušného dlužníka na straně žalované, který přitom sepsal předmět určení vlastnictví do majetkové podstaty dlužníka.
12. Jelikož nadřízený soud neshledal, že by k projednání a rozhodnutí věci byla dána věcná příslušnost krajských soudů podle (předkládajícím soudem odkazovaného) § 7a písm. b) IZ či jiného speciálního zákonného ustanovení, je třeba vycházet z úpravy obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř. zakládající v obecné rovině věcnou příslušnost okresních soudů ke spornému občanskému soudnímu řízení. Proto také bylo rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 2. března 2020

JUDr. František Kučera
předseda senát